

Nieuwsbrief 4, 5.08.2013

Geliefde vrienden van Wit-Rusland,

Wij hebben ons kamp kunnen houden. De voorbereiding is met heel veel strijd en moeite gepaard gegaan, en qua tijd gemeten kon het eigenlijk niet meer. Onze voorganger Cornelis zei dat alleen een wonder van God het mogelijk kon maken. En dat wonder hebben wij dan gehad!

Wij hebben een mooi kamp mogen hebben met 28 kinderen uit de dorpen, 3 kinderen van Jura uit Ruzhany, 1 juffrouw die in 2012 bij fam.Reijenga in Zwijndrecht was geweest, 1 jongen van 22 jaar, herstellende van kanker, lichamelijk zwak maar technisch onderlegd qua muziek en computer gebeuren, en wij twee. Voor ons betekende dat dat wij alles zelf moeten doen: het programma, sport en spel, het eten koken, het afwassen, het schoonhouden van toiletten en douche, het boodschappen houden, kortom alles! Van slapen is niet veel terecht gekomen, als de jeugd om +/- 4 uur in slaap viel, waren wij om 5 uur weer uit, want de kaboutertjes op Oasis waren ook op vakantie naar de Zwarte Zee.

Alleen de Here God in Zijn machtige wijsheid kan zo'n kamp in elkaar zetten en wij weten dat elk kind daar voor zijn of haar specifieke omstandigheid op dat kamp was. Heel apart was om te zien hoe allemaal individuele kinderen met hun eigen achtergrond in zo'n korte tijd zo'n hechte solide groep kan worden, die stond als een blok met mekaar en voor elkaar. Wat het meest duidelijk werd toen ze weer naar huis moesten, vrijdag ochtend, en zichzelf op zolder verschanst hadden met de mededeling dat ze niet naar huis gingen en bereid waren de banden van de bus leeg te steken om te kunnen blijven. Unaniem waren ze van mening dat het volgend jaar minimaal een maand moest duren, en de rest kunt u zelf wel invullen.

Donderdag avond hebben echt een groot kampvuur gehad van hele boomstammen. Niemand is naar bed geweest! De volgende dag om 2 uur brandde het nog vrolijk en hebben wij voor de kinderen een zeer gezegende avond mogen hebben. Voorganger Jura uit Ruzhany was die avond gekomen, en had een verhaal uitgebeeld van de Herder, de schapjes en natuurlijk de boze wolf, die kwam een schapje stelen. De kinderen hebben 2 poorten gemaakt, de poort van de goede weg en die van de slechte weg. Nog voordat Jura uitnodiging had gedaan, hadden ze voor zichzelf besloten om door de goede poort te rennen. Als uitleg van de naam ' Jezus is de poort voor de schapen'. Met de uitnodiging voor gebed waren ook tranen van verwachting van God's zegen en leiding geweest van juffrouw en de jeugd.

Wij hebben beslist geen traditioneel Wit-Russisch bijbelkamp willen houden. Wel getracht om iets van de Liefdevolle karakter van Jezus over te brengen. Het is gebeden, het is wat onderwijs geweest, film, knutsels, maar niet als boventoon. Het belangrijkste is geweest hen laten ervaren en beleven dat Jezus een vriend van hen is en wil zijn, en als zij de keuze willen maken of een vriend of een vriendin van Hem willen zijn. Voor ons is dat een belangrijkste doel geweest en Heilige Geest heeft in relatief korte tijd wonderbaarlijk kunnen en mogen werken.

Wij zijn bespaard gebleven van ongelukken en ziekten, geen ruzies geweest, wel zelfs er is een aandoenlijk wondermooie liefde opgebloeid tussen een stelletje. Zonder jalousie want 2 knullen van 14-15 jaar tussen 13 *devushka's* van 13-14 kunnen wel veel competitie opleveren, maar daar is geen sprake van geweest.

Iedereen, werkelijk iedereen van de Wit-Russische protestante kerken dat 10% niet –kerkelijk kinderen is wel maximaal wat je op de jeugd bijbel kamp kan hebben. Maar dit kamp staat als een eeuwig durende getuigenis dat er kunnen 90% van niet-kerkelijk kinderen zijn! Als er wil is (want daat gaat het om, een wilsaspect), en je blijft geloven dat de Here God het mogelijk maakt, want het zijn Zijn kinderen, dat bij Hem alles mogelijk is. Wij hadden 3 kinderen van Jura met de kerkelijk achtergrond (2 adoptiekinderen en Jura's eigen zoon), en de overige kinderen-gewone kinderen uit de stoffige dorpen Kabaki, Mezhdulesje, Podkraichi en Selec.

Ook financieel is het helemaal goed gelukt, geen van de kinderen hoefde iets te betalen of bij te dragen. En zover wij het nu kunnen uitwerken zijn ook wij financieel niets tekort gekomen. Het vervoer, de bussen van de kinderen, is eigenlijk de grootste kostenpost geweest, en is ong.50% van de budget. En alle overige hebben wij kunnen doen van de rest.

Zelf zijn wij een beetje versleten, want vanaf donderdag morgen 5 uur tot vrijdag avond hebben wij geen bed gezien. Maar op zijn hollands gezegd, *wij hebben het heel gezellig gehad!*

Voor alles alle lof en eer aan Onze Here Jezus dat zoiets moois heeft gemaakt. De Here is niet veranderd, de wereld rondom ons is veranderd. Zijn roepstem is nog steeds dezelfde, maar het kabaal van de wereld is steeds heftiger aan het worden. Alle die hebben bijgedragen door gebed, geloof, financieele bijdragen- de Here zegene u, want het heeft gewerkt.

Wij gaan nu een beetje 'recopuleren' en hopen midden augustus terug in Nederland te zijn.

Kijk naar de foto's in de bijlage!

Lieve vrienden, zegen,

Bart en Natasha

School van Kabaki: Denis fam Drooger
Oksana en Kristina fam van Zalingen
Masha fam.Los
Rodion en Varonika fam Rademaker
Maria fam van Nierop
Vasilina fam Hamer
Dima fam Zwijnenburg
Olja fam van Willigen
Veronika en Nastja fam Breedveld
Anja, Natasha, Arina, Andrej die niet in NL waren geweest.

School van Mezhdulesje:
Alina en Karina en Zhenja (Karina's nichtje) fam Goudriaan
Tanja fam Bomas
Natasha, Maxim, Kristina, Vika waren niet in NL geweest.

School van Selec: Masha fam. Schiebaan

School Podkraichi: Angelina was niet in NL geweest.